

Pohrebný príhovor za laikov

Dôstojný otec arcibiskup, otec biskup, otcovia kňazi, rehoľníci, rehoľníčky, milá Jirka, vážená smútiaca rodina, bratia a sestry.

Pripadla mi misia. Mimoriadne ťažká a zodpovedná. Povedať posledné slová - za nás všetkých laikov ktorí sme sa prišli dnes rozlúčiť s našim duchovným otcom Jánom. Naším drahým otcom Jánom.

Bez osobného mandátu od Vás vyslovujem presvedčenie, že toto univerzálne a zároveň veľmi, veľmi osobné oslovenie si drahý otec Ján nesieme vo svojom srdci všetci. Čím to asi je? Žeby tým, že bez rozdielu veku, vzdelania, spoločenského postavenia, vierovyznania, bez rozdielu či sme sa rozlúčili včera alebo pred desiatimi rokmi, bez rozdielu, že sme prišli ako kajúci hriešnici, alebo plní seba, či k stretnutiu došlo náhodne na ulici alebo plánovane, boli sme Tebou drahý otec Ján bezpodmienečne prijatí ako Božie milované deti.

Pobudnúť v blízkosti Teba, bolo vždy svetlom v tme. Vypočul si, poradil, pokarhal, povzbudil, pohostil si, odľahčil ťažobu nielen hriechu, ale aj života. Prichádzali sme k Tebe plní starosti, obáv, rozháraní, a odchádzali sme s uistením, ale aj odhodlaním, že odteraz budeme lepšími. Lepšími ľuďmi, lepšími kresťanmi.

Ty si nás robil lepšími. Svojím príkladom vernosti, viery, pokory. Po každom stretnutí s Tebou sme boli bližšie k Bohu, nášmu Pánovi, pretože si bol pre nás obrazom lásky nebeského Otca ktorý prijíma a nevyčíta. Svojou disciplínou tela, hlavne v ostatných rokoch, keď si s odhodlaním kráčal každé ráno po Kapitulskej ulici slúžiť svätú omšu do Katedrály a pevnosťou ducha si nám ukazoval ako máme plávať do bezpečného prístavu.

Ďakujeme dobrému Pánovi za dar Tvojho života, za Tvoju vytrvalú prácu v jeho vinici. Sme naplnení vďačnosťou za sväté omše, počas ktorých sme pociťovali príchut' neba, za vysluhovanie sviatosti zmierenia, v ktorej si nám bol obrazom lásky milosrdného Otca, za Tvoje žehnajúce ruky, za Srdce Dobrého Pastiera vždy

pripravené so záujmom a pozornosťou prijať človeka, vidiac v ňom Boží obraz, stvorený všemohúcim Pánom.

Drahý otec Ján, na záver nedeľných svätých omší si nám zdôrazňoval, že boli obetované za nás. Slovami „...a vyprosoval som Vám potrebné milosti do nasledujúceho týždňa“ si sa s nami lúčil pred záverečným požehnaním. Dnes my prosíme o láskavý príhovor našu Nebeskú Matku Pannu Máriu za Teba, svojho verného ctiteľa a oddaného syna. Prosíme milosrdného Pána, ktorému si s ochotou a dôverou zasvätil svoj život aby sa v plnej miere na Tebe naplnili slová žalmu, ktoré si mal na obrázku pri príležitosti výročia Tvojej kňazskej vysviacky: *„Celým srdcom ťa chcem chváliť, Pane, Bože môj, a tvoje meno oslavovať naveky.“*

Drahý otec Ján, ďakujeme Ti! Vďaka, drahý náš duchovný otec, drahý náš vzácny priateľ, drahý náš láskavý brat!